

การจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเมืองพัทยา
ตามหลักธรรมาภิบาล

Providing public services of a special local government Organization in
Pattaya City according to the principles of good governance

ศศิธร อินโต¹, ถวัลย์ รุยาพร², ภาณุมาศ ชัดเงางาม³, และ รุ่งรัตนา เจริญจิตต์⁴

Sasiorn Into, Thawal Ruyaporn, Panumas Kudngaongarm and Roongrattana Jaroenjitt

Received December 21, 2023 Revise, December 30, 2023 Accepted January 2, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเมืองพัทยาตามหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสม ใช้การศึกษาเชิงคุณภาพ มีแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือที่มีการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบริการสาธารณะในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จำนวน 7 คน ประกอบไปด้วย ผู้บริหาร 1 คน ผู้นำชุมชน 2 คน และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเมืองพัทยา จำนวน 4 คน ข้อมูลที่ได้มีการนำมาสังเคราะห์และวิเคราะห์เสนอผลแบบเชิงพรรณนา พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเมืองพัทยาถือเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชนมากที่สุด การจัดทำบริการสาธารณะต้องดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น มีความเสมอภาค ความต่อเนื่อง และความโปร่งใสในการให้บริการ แนวทางการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเมืองพัทยาตามหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสม ประกอบไปด้วย 1) ปรับปรุงกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ 2) การบริหารการจัดขยะมูลฝอยเมืองพัทยาที่เป็นมืออาชีพ 3) ปรับปรุงกฎหมายท้องถิ่นกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน 4) ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้มีอิสระในการปกครองของท้องถิ่น 5) พัฒนา

^{1,2}อาจารย์มหาวิทยาลัยเกริก

Lecturers, Krirk University

^{3,4}ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์มหาวิทยาลัยเกริก

Assistant Professor, Lecturers, Krirk University

Email: roongrattana09@gmail.com

ผู้สูงอายุเมืองพัทยาได้ทำแบบเต็มรูปแบบมีปฏิสัมพันธ์ในการจัดทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน 6) การดูแลเรื่องอาคารสถานบริการเมืองพัทยาให้เป็นไปตามกฎหมาย

คำสำคัญ: การจัดทำบริการสาธารณะ; เมืองพัทยา; หลักธรรมาภิบาล

Abstract

This research aims to propose the guidelines of Providing public services of a special local government organization in Pattaya City according to the principles of good governance. This is qualitative research, using interviews with expert-reviewed as a tools. The key informants are Pattaya City administrators, community leaders 1 person and workers involved 2 person the provision of public services of a special local government organization in Pattaya City 4 person The results of the data were synthesized and analyzed to present descriptive results. It was found that the special local government organization of Pattaya City is considered to be the agency closest to the people. The provision of public services must be carried out to benefit the public at large. can meet local needs Equality Continuity and transparency in providing services. Guidelines for creating public services of a special form of local government organization in Pattaya City according to the principles of appropriate good governance include: 1) Improving the law of a special form of local government organization. 2) Professional waste management in Pattaya City 3) Improve local laws that clearly define authority and duties. 4) Improve laws regarding personnel administration to sure independence in local government. 5) Development of Pattaya's elderly has been done in a full-scale interaction in creating activities that are mutually beneficial. 6) Taking care of service center buildings in Pattaya City by law.

Keywords: Providing Public; Services Pattaya City; Good Governance

บทนำ

จากการที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (Constitution of the Kingdom of Thailand. B.E. 2007) ได้ออกมาบังคับใช้โดยมีเจตนารมณ์อันสำคัญ คือ การปฏิรูปการเมือง มีเป้าหมายหลัก 3 ประการ คือ 1) ขยายสิทธิเสรีภาพและส่วนร่วมของพลเมืองในการเมือง 2) เพื่อการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐโดยประชาชนเพื่อให้เกิดความสุจริตและโปร่งใสในระบอบการเมือง และ 3) ทำให้ระบบการเมืองมีเสถียรภาพ

และประสิทธิภาพ จึงส่งผลให้รัฐบาลต้องมีการออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 (Royal Decree on the Criteria and Procedures for Good Government Administration, B.E. 2003)

และในปี พ.ศ. 2546 ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ขึ้น ซึ่งเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติราชการและการสั่งการที่ส่วนราชการและข้าราชการต้องปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อันเป็นการครอบคลุมหลักการของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว เพื่อไม่เกิดความซ้ำซ้อนในการใช้บังคับกฎหมาย จึงได้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2549 (สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี, 2549) เห็นชอบวาระแห่งชาติด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ (Kaewkosaba, A., 2005)

เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับปี 2550 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550, มาตรา 74) สิ้นสุดลง แต่หลักการธรรมาภิบาลยังคงดำเนินการต่อไป โดยรัฐบาลมีหน้าที่ในการบริหารประเทศและต้องให้ความสำคัญกับหลักธรรมาภิบาล จนกระทั่งเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (Constitution of the Kingdom of Thailand 2017, No. 50) ได้มีการบังคับใช้หลักธรรมาภิบาลก็ยังคงเป็นหลักการที่สำคัญต่อการบริหารจัดการประเทศ โดยหลักธรรมาภิบาลได้ถูกกำหนดไว้ในหมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ อันเป็นการกำหนดให้รัฐพึงปฏิบัติเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาประเทศ ซึ่งมาตรา 65 ได้บัญญัติไว้ว่า “รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วยยุทธศาสตร์ชาติ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

การพัฒนาและเป็นการขับเคลื่อนนโยบายด้านต่าง ๆ ของรัฐภายใต้กฎหมายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมและส่งผลให้ประเทศชาติเพื่อการพัฒนาไปอย่างยั่งยืน มั่งคั่ง และมั่นคงอย่างแท้จริง (Maschamadon, P., 2017) ประเทศไทยจึงได้ให้ความสำคัญกับหลักธรรมาภิบาลซึ่งได้บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งอันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ นอกจากนั้น ยังนำมาบรรจุไว้ในส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ ทั้งได้นำหลักธรรมาภิบาลมาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (2560-2564) โดยรัฐบาลเป็นผู้นำในการวาง

นโยบายขับเคลื่อนประเทศ และดำเนินนโยบายด้านต่าง ๆ ภายใต้กฎหมายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ซึ่งถึงแม้ประเทศไทยจะได้นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในภาครัฐและภาคเอกชนมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงเป็นเป้าหมายที่ประเทศจะต้องเดินต่อไปให้ถึง และยังต้องพัฒนาหลักธรรมาภิบาลควบคู่กับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ซึ่งหลักสากลของธรรมาภิบาลเป็นหลักการที่สำคัญ นอกจากนี้ ยังมีความเชื่อมโยงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (2566-2570) (National Economic and Social Development Plan, No. 13) (2023-2027) หมายเหตุ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ ประชาชนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงแรงงานกลยุทธ์ย่อยที่ 2.2 สร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลภาครัฐ

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ถึงแม้ประเทศไทยจะมีการยกเลิกรัฐธรรมนูญฉบับต่าง ๆ ที่ได้บัญญัติหลักธรรมาภิบาลไว้ แต่เมื่อมีการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมาใช้ก็ยังไม่ได้ทั้งหลักธรรมาภิบาล ซึ่งเป็นหลักการสากล เป็นการยืนยันว่าหลักธรรมาภิบาลเป็นหลักการที่ใช้คู่กับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ประเทศไทยจึงได้นำหลักธรรมาภิบาลเข้ามาใช้หลังจากที่ประเทศไทยได้ประสบกับภาวะเศรษฐกิจถดถอย ใน พ.ศ. 2540 (Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2007) ประกอบกับมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ด้วย ซึ่งขณะนั้นสังคมไทยได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับหลักธรรมาภิบาลก็ได้นำไปใช้ในการบริหารภาครัฐทำให้การบริหารภาครัฐดีขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะรัฐบาลเมื่อจะจัดทำนโยบายต่าง ๆ ขึ้น ก็ต้องคำนึงถึงหลักธรรมาภิบาลให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ (Maschamadon, P., 2017) มีความรับผิดชอบ เกิดความคุ้มค่าเป็นไปตามหลักนิติธรรม รวมทั้งการต่อต้านปัญหาคอร์รัปชันที่แพร่ระบาดอยู่ในสังคมไทย เมื่อการบริหารภาครัฐดีขึ้นทำให้มีการเปลี่ยนแปลงมากมายในหน่วยงานภาครัฐ ส่งผลให้ภาคส่วนอื่น ๆ ของสังคมไทยขับเคลื่อนไปด้วยกันได้ สำหรับภาคเอกชนก็มีการนำหลักธรรมาภิบาลไปปรับใช้ทำให้องค์กรธุรกิจหรือบริษัทมหาชนจำกัด มีผลประกอบการของบริษัทดีขึ้นภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจ พ.ศ. 2540 และทำให้บริษัทฟื้นตัวจากภาวะการขาดทุน ปัจจุบันภาคเอกชนโดยเฉพาะบริษัทที่เข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์มีคะแนนเรื่องการมีธรรมาภิบาลอยู่ในอันดับดี ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจในประเทศ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการพัฒนาต่อไปเพื่อก้าวให้ทันโลกในทุก ๆ ด้าน เพราะสถานะเศรษฐกิจของโลกมีการแข่งขันกันสูงประกอบกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต ทำให้ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับเรื่องหลักธรรมาภิบาลมากขึ้นเพราะเป็นหลักการสมัยใหม่ ซึ่งประเทศที่พัฒนาแล้วได้นำมาใช้เป็นหลักในการบริหารภาครัฐหรือการประกอบธุรกิจของบริษัทเอกชนต่าง ๆ และการเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศนั้น ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาในเชิงคุณภาพมากขึ้นในภาคเอกชน ฉะนั้น บริษัทที่เติบโตทางตลาดหลักทรัพย์จะต้องบริหารโดยใช้หลักธรรมาภิบาลเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น และต้องดำเนินธุรกิจที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ทำลายทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ หลักธรรมาภิบาลจึงถูกนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับองค์กรภาครัฐและองค์กรภาคเอกชนเพื่อให้เหมาะสมกับหน่วยงานนั้น ๆ ในสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

“เมืองพัทยา” แต่เดิมนั้นเป็นเพียงหมู่บ้านชาวประมงเล็ก ๆ ที่ตั้งอยู่ในเขตตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี อยู่ห่างจากตัวเมืองชลบุรีประมาณ 30 กิโลเมตร มีลักษณะทางกายภาพแนวหาดพัทยาทอดตัวยาว ขาวนวลอยู่ในวงล้อมของโค้งอ่าวครึ่งวงกลม ตลอดแนวยาว 3 กิโลเมตร รวมกับนาจอมเทียนอีก 3 กิโลเมตร “ด้วยมนต์เสน่ห์ของน้ำทะเลใสที่ส่งประกายระยิบระยับ เสียงคลื่นที่ซัดซ่าฝั่งดังเป็นจังหวะจะโคน ที่สามารถดื่มด่ำกับบรรยากาศอันน่าประทับใจ” ต่อมาในปี 2499 ทางราชการได้จัดตั้งเป็นสุขาภิบาลนาเกลือขึ้น ขณะนั้นหมู่บ้านชาวประมงพัทยายังอยู่นอกเขตสุขาภิบาล กระทั่งต่อมาในปี 2507 (47 ปีที่ผ่านมา) จึงได้มีการขยายอาณาเขตสุขาภิบาล จากตำบลนาเกลือไปจนถึงเขตพัทยาได้ มีพื้นที่ในการปกครองประมาณ 22.2 ตารางกิโลเมตร (History of Pattaya City, 2023) การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษของเมืองพัทยาดังกล่าว มีความแตกต่างไปจากรูปแบบการปกครองท้องถิ่นอื่น ๆ ที่ใช้กันอยู่ในประเทศไทย มีลักษณะคล้ายกับรูปแบบการปกครองของเทศบาลรูปแบบสภาและผู้จัดการ (Council and Manager Form) หรือผู้จัดการเทศบาล (City Manager) แบบเดียวกับของสหรัฐอเมริกาหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าเป็นการนำเอาระบบบริหารรูปแบบผู้จัดการมาใช้บริหารเมืองพัทยานั่นเอง นับเป็นแห่งแรกและแห่งเดียวในประเทศไทยด้วย การที่ได้ทดลองเอารูปแบบผู้จัดการมาใช้กับเมืองพัทยานี้ ก็ด้วยตระหนักว่าเป็นท้องถิ่นที่อยู่ในเขตศูนย์กลางแห่งการท่องเที่ยว เขตอุตสาหกรรมและเขตท่าเรือน้ำลึก มีความเจริญและมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากท้องถิ่นอื่นเป็นอันมาก กระทั่งรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มีผลบังคับได้กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง จึงยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 และตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 บังคับใช้ มีผลตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542 กล่าวได้ว่า การจัดทำบริการสาธารณะของเมืองพัทยาจำเป็นต้องควบคู่กับหลักธรรมาภิบาล แม้แต่หน่วยงานการบริการสาธารณะที่ตอบสนองความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตการจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนสามารถสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งธรรมาภิบาลว่าเป็นแนวทางในการจัดระเบียบเพื่อให้สังคมของประเทศ ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข ตั้งอยู่ในความถูกต้องเป็นธรรมตามหลักพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Kaewsanan, K. et al., 2023)

ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อการจัดทำบริการสาธารณะของเมืองพัทยาดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล และเพื่อเสนอแนวทางการจัดทำบริการสาธารณะของเมืองพัทยาดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสม ชี้ให้เห็นว่าการดำเนินงานด้านการจัดทำบริการสาธารณะของเมืองพัทยาดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล จะช่วยให้กระบวนการยุติธรรมเป็นไปอย่างรวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้ อีกทั้งได้รับการยอมรับจากประชาชน ด้วยหลักคุณธรรม ส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต ใช้หลักความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษา

ที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก มีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้ หลักความมีส่วนร่วม การให้ข้อมูลเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุดในการให้ข้อมูลแก่ประชาชนเกี่ยวกับการตัดสินใจ และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นหรือเข้ามาเกี่ยวข้องการวางแผนร่วมกันและตัดสินใจ หลักความรับผิดชอบ การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน รวมถึงความรับผิดชอบต่อการถูกตรวจสอบ ในภารกิจที่ได้รับมอบหมายและนำไปปฏิบัติ หลักความคุ้มค่า การคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวมในการบริหารจัดการ และใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเป็นผลจากการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เมืองพัทยาตามหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสม

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่และประชากร

การศึกษาพื้นที่เมืองพัทยา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้บริหาร ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบริการสาธารณะในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จำนวน 7 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เน้นการศึกษาการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเมืองพัทยา ตามหลักธรรมาภิบาล และเสนอแนวทางการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเมืองพัทยาตามหลักธรรมาภิบาล

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระหว่างเดือนกรกฎาคม - 28 ธันวาคม 2566

การทบทวนวรรณกรรมและแนวคิด

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล ปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกในรายงานธนาคารโลก (World Bank) เป็นองค์กรที่เริ่มใช้ธรรมาภิบาลในปี 1989 ธนาคารโลกมีความเชื่อว่าปัญหาการพัฒนา มีรากฐานมาจากเรื่องการบริหารการจัดการ (governance) ซึ่งเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับระบบการเมืองและการใช้อำนาจของรัฐ ซึ่งธนาคารโลกไม่มีสิทธิที่จะเข้าไปแทรกแซง อย่างไรก็ตามแนวคิดเรื่องของการบริหารจัดการ ใช้คำว่า “governance” มีความหมายกว้างกว่าแนวคิดเรื่องของการปกครองใช้คำว่า “government” ความหมายของ good governance ตามจุดเริ่มต้นของศัพท์คำนี้ธนาคารโลกก็ให้ความหมายว่าการจัดการพัฒนา (World Bank, 1992b1)

Agere, S., (2000) กล่าวว่า ธรรมาภิบาล (good governance) เป็นแนวความคิดและหลักการพื้นฐานของวิธีการบริหารงานแนวใหม่ เพื่อให้ภารกิจมีประสิทธิภาพประสิทธิผลมีความเป็นธรรม มีความโปร่งใส มีความคุ้มค่า หลักธรรมาภิบาลหรือเรียกได้ว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หลักธรรมรัฐและบรรษัทภิบาล หมายถึง การปกครองที่เป็นธรรมนั้นไม่ใช่แนวความคิดใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคม แต่เป็นการสะสมความรู้ที่เป็นวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมของมวลมนุษย์เป็นพัน ๆ ปี เป็นหลักการเพื่อการอยู่ร่วมกันในบ้านเมืองและสังคมอย่างมีความสุข สามารถประสานประโยชน์ และคลี่คลายปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธีและพัฒนาสังคมให้มีความยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2566) ธรรมาภิบาลในประเทศไทย คณะรัฐมนตรีได้มอบให้สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศ ศึกษา และจัดทำข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ และต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มอบให้สำนักงาน ก.พ. นำผลการศึกษาและข้อเสนอแนะดังกล่าวจัดทำบันทึกเรื่องการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบข้อเสนอแนะให้ออกเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อให้ส่วนราชการถือปฏิบัติ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2542 ต่อมาเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2542 ได้ประกาศเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และเริ่มมีผลบังคับใช้กับหน่วยงานของรัฐ ตั้งแต่ 11 สิงหาคม 2542 ซึ่งนับว่าเป็นก้าวแรกหรือเรียกได้ว่าเป็นการวางฐานในการบริหารราชการแนวใหม่ (Kanchanayothin, S., 2007)

ธรรมาภิบาล จึงมีความหมายว่า “วิธีการปกครองที่ไปสู่ความดีงามที่ยั่งยืน อันได้แก่ ความรุ่งเรืองและความผาสุกของปวงชนทั้งปวง” ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับที่ 20 พุทธศักราช 2559 กล่าวถึง หลักธรรมาภิบาลว่าก่อให้เกิดกระแสการให้ความสำคัญกับประชาชนในฐานะที่ประชาชนเป็นพลเมืองของสังคมและของประเทศ รวมถึงเป็นหุ้นส่วนในการดำเนินกิจกรรมสำคัญเพื่อให้เป็นพลเมืองและหุ้นส่วนที่ดี การใช้หลักการบริหารจัดการที่ดีหรือธรรมาภิบาล (good governance) จึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ในกระแสโลกาภิวัตน์ ธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดีจะถูกสนใจมากกว่าการพัฒนาอุตสาหกรรมดังแต่ก่อน เพราะกระแสการพัฒนา การบริหารและพัฒนาเศรษฐกิจมีความสำคัญกระทบถึงกันการติดต่อสื่อสาร การดำเนินกิจกรรมในที่หนึ่งมีผลกระทบต่อกี่ที่หนึ่ง เช่นเดียวกับการพัฒนาการเมืองการปกครอง จึงได้มุ่งให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางมากยิ่งขึ้น (King Prajadhipok's Institute, 2015)

สถาบันพระปกเกล้า ได้กำหนดองค์ประกอบธรรมาภิบาลหลัก ๆ ไว้ 10 ประการ ที่เรียกว่า ทศธรรม ดังนี้ 1) หลักนิติธรรม 2) การมีส่วนร่วม 3) หลักคุณธรรม 4) สำนึกรับผิดชอบ 5) ความคุ้มค่า 6) ความโปร่งใส 7) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 8) องค์การแห่งการเรียนรู้ 9) การบริหารจัดการ 10) เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (Burikun, T., 2009)

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย การศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ จากหนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์รัฐบาล วารสาร เอกสาร บทความทางวิชาการ งานวิจัย เว็บไซต์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ซึ่งแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) และ 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data)

ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ในประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในงานวิจัย โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลเฉพาะเจาะจงไว้ล่วงหน้า ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้นำชุมชนและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเมืองพัทยา จำนวน 7 คน เป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (face to face) เลือกและจัดทำประเด็นการสนทนาไว้อย่างชัดเจนล่วงหน้า เป็นการสัมภาษณ์ที่ต้องได้รับคำตอบที่ชัดเจนโดยไม่มีการกำหนดเงื่อนไขของเวลา อาจจะช่วยทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามจริง และได้คำตอบที่นอกเหนือจากข้อคำถามซึ่งกำหนดไว้ล่วงหน้าอีกด้วย

เครื่องมือ คือ แบบสัมภาษณ์ที่มีการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผลที่ได้มีการสรุปผลและวิเคราะห์แบบเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเมืองพัทยาตามหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสม พบว่า จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบริการสาธารณะเมืองพัทยา เมืองพัทยาสามารถแยกปัญหาออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. กฎหมาย เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าพัทยามีอำนาจหน้าที่อะไรบ้างในการจัดทำบริการสาธารณะ หากไม่มีหน้าที่และอำนาจในการจัดทำก็ไม่สามารถดำเนินการได้ เช่น การติดขัดปัญหาการจัดทำบริการสาธารณะด้านพลังงานทางเลือก กังหันลมโซล่าเซลล์ และเกาะล้านที่เตรียมจะจัดทำบริการสาธารณะ เนื่องจากเมืองพัทยาไม่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำ เพราะอยู่ในอำนาจหน้าที่ของไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
2. การกำจัดขยะมูลฝอย เมืองพัทยาทำได้เหมือนท้องถิ่นทั่วไป คือ ฝังกลบ แต่ไม่สามารถทำโรงงานกำจัดขยะ หรือเตาเผาได้ เนื่องจากกฎหมายไม่เปิดช่องให้ทำได้
3. กฎหมายท้องถิ่นกำหนดอำนาจหน้าที่ไม่ชัดเจน เนื่องจากเมืองพัทยาไม่มีกฎหมายในการบริหารจัดการท้องถิ่นที่เป็นของตนเอง เลยจำเป็นต้องใช้กฎหมายเทียบเคียงกับเทศบาลนคร
4. กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ภายใต้การกำกับดูแลของกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยามีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลตามพระราชบัญญัติบุคคลของท้องถิ่น แต่ในความเป็นจริงกลับต้องไปอยู่ภายใต้คณะกรรมการพนักงานเทศบาล ซึ่งขัดกับหลักความเป็นอิสระในการปกครองของท้องถิ่น

5. กรณีผู้สูงอายุ เมืองพัทยาได้ทำแบบเต็มรูปแบบซึ่งถือเป็นการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีปฏิสัมพันธ์ในการจัดทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน โดยจะจัดทำเป็นศูนย์แต่เมืองพัทยากลับไม่สามารถจัดทำได้ เนื่องจากติดขัดข้อกฎหมายของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

6. การดูแลเรื่องอาคารสถานบริการ เมืองพัทยาดัดขัดปัญหาด้านการกำหนดโซน ซึ่งภูมิภาคสามารถกำหนดโซนเองได้ แต่เมืองพัทยากลับไม่สามารถกำหนดโซนเองได้ เนื่องจากเมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวเต็มรูปแบบ จึงไม่สามารถขอใบอนุญาตได้ เนื่องจากสถานที่บริการมีอยู่ในทุกพื้นที่ในโซน ทำให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมาคอยตรวจจับว่าอาคารบริการดังกล่าวอยู่นอกพื้นที่หรือไม่ ซึ่งเกิดปัญหบ่อยครั้งในปัจจุบัน ดังนั้น ควรออกกฎหมายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

จากที่กล่าวมาข้างต้น เห็นได้ว่าการเพิ่มอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยาในการเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ มีการแก้ไขเพิ่มเติมรายได้และที่มาของรายได้เมืองพัทยา เพื่อให้เมืองพัทยามีรายได้เพิ่มมากขึ้นเพียงพอต่อการบริหารจัดการ การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของเมืองพัทยา นอกจากนี้ ยังมีการปรับปรุงแก้ไขอีกหลายส่วน เช่น การกำหนดคุณสมบัติลักษณะต้องห้าม ซึ่งการปฏิรูประบัตินี้จะทำให้เมืองพัทยาสามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพครอบคลุมยิ่งขึ้นและมีการบริหารงานที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล และโดยเฉพาะการกำหนดให้มีคณะกรรมการยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหามืองพัทยาและท้องถิ่นโดยรอบเพื่อพิจารณาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเมืองพัทยา โดยให้ส่วนราชการระดับจังหวัด หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมทั้งในระดับการวางแผนและการดำเนินงานตามแผนร่วมกับเมืองพัทยา รวมทั้งเพื่อกำหนดกรอบแนวทางในการแก้ไขปัญหาร่วมกันอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม ทำให้มีความชัดเจนลดความซ้ำซ้อนในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของเมืองพัทยา อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดการบริการสาธารณะในเขตเมืองพัทยา ดังนั้น ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นของเมืองพัทยาเป็นปัญหาด้านกฎหมาย ซึ่งหากไม่รับหาทางแก้ไขจะทำให้เกิดปัญหาเรื้อรัง ซึ่งรัฐบาลต้องหันกลับมามองและแก้ไขปัญหาให้ตรงจุด เพราะการจัดทำบริการสาธารณะของเมืองพัทยาเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุป

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเมืองพัทยาคือเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชนมากที่สุด ประชาชนทุกพื้นที่ ทุกภูมิภาคมีความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่นั้น ๆ

ตั้งแต่แรกเริ่ม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทุกคน ดังนั้น การบริการสาธารณะถือเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นด้าน โครงสร้างพื้นฐาน การบริการน้ำประปา ไฟฟ้า และถนนต้องทั่วถึงชุมชน ด้านคุณภาพชีวิต เช่น การดูแลเด็ก และเยาวชน สนับสนุนด้านการศึกษา ช่วยเหลือผู้ป่วย ผู้พิการ ในขณะเดียวกันหากประชาชนมีความเดือดร้อน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องถิ่นนั้นจะต้องเป็นหัวหอกในการแก้ปัญหาให้อย่างทันท่วงที โดยมีหลักการที่เป็นประเด็นสำคัญในการจัดบริการสาธารณะ คือ การจัดบริการสาธารณะต้องดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ แก่ส่วนรวม สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น มีความเสมอภาค ความต่อเนื่อง และความโปร่งใส ในการให้บริการ

อภิปรายผล

จากวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบพิเศษเมืองพัทยาตามหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสม พบว่า

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเมืองพัทยาคือเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชน มากที่สุด ประชาชนทุกพื้นที่ ทุกภูมิภาค มีความเกี่ยวข้องกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่นั้น ๆ ตั้งแต่ แรกเริ่ม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทุกคน ดังนั้น การบริการสาธารณะถือเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นด้าน โครงสร้างพื้นฐาน การบริการน้ำประปา ไฟฟ้า และถนนต้องทั่วถึงชุมชน ด้านคุณภาพชีวิต เช่น การดูแลเด็ก และเยาวชน สนับสนุนด้านการศึกษา ช่วยเหลือผู้ป่วย ผู้พิการ ในขณะเดียวกันหากประชาชนมีความเดือดร้อน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องถิ่นนั้นจะต้องเป็นหัวหอกในการแก้ปัญหาให้อย่างทันท่วงที โดยมีหลักการที่เป็นประเด็นสำคัญในการจัดบริการสาธารณะ คือ การจัดบริการสาธารณะต้องดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ แก่ส่วนรวม สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น มีความเสมอภาค ความต่อเนื่อง และความโปร่งใส ในการให้บริการ

1. ปรับปรุงกฎหมายขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษสอดคล้องกับพิจารณาจากกฎหมายที่มี เนื้อหาเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ ซึ่งทยอยมีออกมามากมาย ตั้งแต่ พ.ศ. 2476 มีการตราพระราชบัญญัติ จัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ให้เทศบาลมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีงบประมาณ มีทรัพย์สิน มีเจ้าหน้าที่และมีอำนาจในการปฏิบัติงานในเขตท้องถิ่นนั้น ๆ จนกระทั่งถึง พ.ศ. 2540 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ถือกำเนิดพร้อมมีเนื้อหาสนับสนุนการปกครองท้องถิ่นและการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น บัญญัติ เอาไว้ในรัฐธรรมนูญมากมาย สาระสำคัญได้แก่ การประกาศใช้กฎหมายกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

2. การบริหารการจัดขยะมูลฝอย เมืองพัทยาในทิศทางเดียวกัน (Toprayoon, Y. et al., 2018) ระบุว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจการตัดสินใจในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นอยู่ การแก้ไขปัญหาของประชาชนในเขตพื้นที่ของตนเองให้มีความเจริญรุ่งเรือง สงบสุข ประชาชนมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้มีบทบาท อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบในเรื่องการบริหารจัดการขยะมูลฝอยตามกฎหมายที่กำหนด

3. ปรับปรุงกฎหมายท้องถิ่นกำหนดอำนาจหน้าที่ชัดเจน เนื่องจากเมืองพัทยาไม่มีกฎหมายในการบริหารจัดการท้องถิ่นที่เป็นของตนเอง

4. กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลมีความเป็นอิสระในการปกครองของท้องถิ่น

5. พัฒนาผู้สูงอายุเมืองพัทยาได้ทำแบบเต็มรูปแบบมีปฏิสัมพันธ์ในการจัดทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน

6. การดูแลเรื่องอาคารสถานบริการเมืองพัทยาให้เป็นไปตามกฎหมาย

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาคุณลักษณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ ควรจะให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน เพราะประชาชนถือเป็นเจ้าของท้องถิ่นร่วมกัน ถึงแม้ว่าปีที่ผ่านมาประเทศไทยจะเปลี่ยนนายกรัฐมนตรีมาแล้ว 3 ครั้ง ทำให้การกระจายอำนาจไม่ต่อเนื่อง แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ยังต้องปฏิบัติหน้าที่เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะการจัดประชุม การทำประชาคมเพื่อทำแผนพัฒนาท้องถิ่นช่วยเหลือประชาชนในระดับรากหญ้าให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น นอกจากนี้ ควรมีการแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง หรือแม้แต่โครงสร้างต่าง ๆ ที่รัฐบาลควรกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคล เพื่อสนับสนุนให้สถาบันท้องถิ่นมีอำนาจในการกำกับดูแลงานที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น งานไหนควรเป็นหน้าที่ที่มอบให้ให้ท้องถิ่นดูแล ควรให้อำนาจโดยตรงอย่างเต็มที่ เพื่อไม่ให้เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อนกัน อันจะทำให้ท้องถิ่นได้ทำงานอย่างเต็มความสามารถและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการจัดทำบริการสาธารณะที่ครอบคลุมงานทุกด้าน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวกสบาย ควรให้มีการจัดตั้งสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละภาค โดยดึงบุคคลจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สื่อมวลชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการ และพี่น้องประชาชนมาเป็นตัวแทนสภา เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้เสนอแนวทางในการร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นและขับเคลื่อนงานบริการสาธารณะในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้สอดคล้องกับบริบทและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะตามหลักธรรมาภิบาล

1. การบริหารจัดการเมืองพัทยาคควรมีกฎหมายหรือกฎระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับสิทธิของประชาชนหรือบุคลากรที่ชัดเจน

2. การบริหารจัดการเมืองพัทยา ผู้บริหารและบุคลากรควรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม
3. การบริหารจัดการเมืองพัทยาคควรบริหารด้วยความถูกต้องโปร่งใสและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสามารถตรวจสอบได้
4. การบริหารจัดการเมืองพัทยาคควรเปิดโอกาสให้บุคลากร องค์กรภาครัฐและเอกชน รวมถึงประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการประชุมแลกเปลี่ยน เสนอความคิดเห็น เพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนา
5. การบริหารจัดการเมืองพัทยาคควรเน้นการให้บริการสาธารณะเป็นหลักอย่างมีคุณภาพและเกิดประโยชน์อย่างต่อเนื่อง
6. การบริหารจัดการเมืองพัทยาคควรให้ทุกกลุ่มภารกิจมีการบริหารจัดการที่ก่อให้เกิดผลผลิตที่มีคุณภาพและมีคุณค่าแก่หน่วยงานอย่างเท่าเทียมกัน
7. การบริหารจัดการเมืองพัทยาผู้บริหารระดับสูงควรมีบทบาทในการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงงานด้านต่าง ๆ เช่น การดำเนินงาน มาตรฐานการปฏิบัติงาน และคุณภาพของการบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการพัฒนาเมืองพัทยา

เอกสารอ้างอิง

- เกษม แก้วสนั่น และคณะ. (2566). การบริการสาธารณะตามหลักธรรมาภิบาล. *วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 10(5), 117-128.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2552). *การมีส่วนร่วม แนวคิด ทฤษฎีและกระบวนการ*. กรุงเทพมหานคร: เอ พี กราฟิกส์ไชนี และการพิมพ์.
- ญาณกร ไท่ประยูร และคณะ. (2561). การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์*, 6(3), 908-924.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (2566-2570).
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546.
- ปณณธร เขียวชัยพฤกษ์. (2561). ทิศทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยในอนาคต. *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์*, 3(2), 183-196.
- สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี. (2549). 19 ธันวาคม 2549, *มติคณะรัฐมนตรี*. [Online], available URL: <http://www2.eppo.go.th/admin/cab/cab-2549-12-19.html#10>, 2549 (พฤษภาคม, 14).
- สถาบันพระปกเกล้า. (2558). *วัดระดับการบริหารจัดการที่ดี* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิมพ์ดี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2566). *ความหมายการมีส่วนร่วม*. [Online] URL: http://www.opdc.go.th/special.php?sph_id=98&content_id=2907, 2566 (พฤศจิกายน, 19)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560.

ประวัติเมืองพัทยา. (2566). *เมืองพัทยา*. [Online], available URL: <https://nattanunnooknick.wordpress.com/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4/>, 2566 (กรกฎาคม, 12).

พนารัตน์ มาศนามดล. (2560). *ธรรมาภิบาลในการบริหารงานภาครัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560*, กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.

ศิริลักษณ์ กาญจนโยธิน. (2550). *สาระสำคัญเกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546* (กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ กระทรวงการคลัง).

อริย์รัช แก้วเกาะสะบ้า. (2548). *ธรรมาภิบาลกับหลักสิทธิเสรีภาพในรัฐธรรมนูญ*. *รัฐสภาสาร*, 53(10), 105-112.

Agere, S. (2000). *Promoting Good Governance: Principles and Perspectives*. London: Commonwealth Secretariat.

World Bank. (1992b1). *Economic Growth and the Environment*. in *World Development Report*.

Translate in Thai Reference

Burikun, T. (2009). *Participation, concepts, theories and processes*. Bangkok: AP Graphic Design and printing. (in Thai)

Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2007. (in Thai)

Constitution of the Kingdom of Thailand 2017. (in Thai)

Good Governance. (2003). Bangkok: Government Sector Inspection and Evaluation Committee Ministry of Finance. (in Thai)

History of Pattaya City. *Pattaya City*. [Online], available URL: <https://natanunnooknick.wordpress.com/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4/>, 2023 (July, 12). (in Thai)

Kanchanayothin, S. (2007). *Important points regarding the Royal Decree*. Concerning the principles and methods of administration. (in Thai).

Kaewkosaba, A. (2005). *Good governance and the principles of rights and freedoms in the constitution*. *Parliament News*, 53(10), 105-112. (in Thai).

- Kaewsanan, K. et al. (2023). Public services according to the principles of good governance. *Mahachula Journal Nakornthat*, 10(5), 117-128. (in Thai).
- King Prajadhipok's Institute. (2015). *Measuring the level of good management* (3rd printing). Bangkok: Pimdee Publishing. (in Thai).
- Maschamadon, P. (2017). *Good governance in public administration according to the Constitution of the Kingdom of Thailand*. Bangkok: King Prajadhipok's Institute. National Economic and Social Development Plan. No. 13, (2023-2027). (in Thai).
- Royal Decree on the Criteria and Procedures for Good Government Administration, B.E. 2003. Office of the Public Sector Development Commission. (2023). *Meaning of Participation*. [Online], available URL: http://www.opdc.go.th/special.php?sph_id=2907, 2566 (November, 19) (in Thai).
- Summary of Cabinet meeting results. (2006). *19 December 2006, Cabinet resolution*. [Online], available URL: <http://www2.eppo.go.th/admin/cab/cab-2549-12-19.html#10>, 2006 (May, 14). (in Thai).
- Tainchaiyapurk P. (2020). The Future Direction of Thai Local Administration. *Journal of MCU Buddhapanya Review*. 3(2), 183-196. (in Thai).
- Thianchaipruek. P. (2018). Future direction of Thai local government organizations. *MCU Journal Phutthapanya. Periscope* 3(2), 183-196. (in Thai).
- Toprayoon, Y et al. (2018). Municipal Solid Waste Management Project in Cooperation with Sub-District Administration Government (SAO) of Amphur Bangplee, Samutprakarn Province. *Journal of MCU Peace Studies*. 6(3). (July-September 2018), 908-924. (in Thai).

